

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7PP/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011283
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Antalová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125011283.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Lenkou Antalovou v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Trnava prostriedkami diaľkovej komunikácie dňa 11. júla 2025, o návrhu odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2018 sp.zn. 9T/1/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2018 sp.zn. 6To/65/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017 sp.zn. 0T/51/2017, v spojení s uznesením OS Trnava zo dňa 13.02.2020 sp.zn. 0T/51/2017, zamietá.

odôvodnenie:

Dňa 14.05.2025 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť A. B. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V žiadosti bolo okrem iného uvedené, že trest mu bol dostatočným ponaučením, pričom najhoršie počas výkonu trestu bolo vidieť vyrastať dcéru spoza mreží. Žiada o šancu, aby sa mohol spolupodieľať na výchove dcéry a nikdy nedopustiť odlúčenie od nej.

Súd zistil, že odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2018, sp. zn. 9T/1/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2018, sp. zn. 6To/65/2018 v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017, sp. zn. 0T/51/2017 v trvaní 8 (osem) mesiacov. Predpokladaný koniec trestov odňatia slobody u odsúdeného je 02.12.2026, lehota podľa § 66 ods. 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona uplynula dňa 12.09.2023.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, hodnotením riaditeľa ÚVTOS, skráteným výpisom klienta, lustráciou ZVJS, odpisom RT, trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017 sp. zn. 0T/51/2017, rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2018 sp.zn. 9T/1/2018, uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2018 sp.zn. 6To/65/2018 a čestným vyhlásením.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 06.06.2025 súd zistil, že odsúdený bol dňa 03.10.2023 premiestnený do ústavu Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde je umiestnený doposiaľ. Menovaný bol dňa 08.08.2017 dodaný do výkonu väzby do ústavu Leopoldov, kde jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, bolo u neho zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov (opakovane nadväzoval nepovolené kontakty počas eskorty, ako aj v čakacej miestnosti Okresného súdu a po vynesení rozsudku verbálne napádal členov senátu). V kolektíve

bol však bezproblémový, bez konfliktných prejavov, zásady osobnej a kolektívnej hygieny i ústrojovej disciplíny dodržiaval, v osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok. Pracovne zaradený nebol. Počas výkonu väzby a následného krátkeho výkonu trestu v spomenutom ústave nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemal. Dňa 25.09.2018 bol premiestnený do ústavu Želiezovce za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. V rámci vnútornej diferenciacie bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“. Správanie a vystupovanie v ústave Želiezovce nebolo spočiatku na požadovanej úrovni, bolo u neho zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov (počas vyšetrenia sa správal drzo a arogantne voči zdravotníckemu personálu, opakovane sa nevenoval dostatočne pridelenej práci a riadne nevyužíval fond pracovného času, snažil sa prevziať si stravnú dávku, ktorá mu nebola priznaná a prechovával nepovolený predmet). V kolektíve bol však bezproblémový, bez konfliktných prejavov, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiaval, v osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok. Vplyvom pedagogického a režimového pôsobenia sa správanie a vystupovanie menovaného postupne stabilizovalo. Vzhľadom k uvedenému bol dňa 19.06.2023 umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Odsúdený trávil svoj voľný čas sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasových relácií a hraním spoločenských hier. Do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa pravidelne zapájal. Pracovne zaradený bol na pracovisku v ústave s dozorom Euroobuv s.r.o Komárno. Pracovnú morálku nemal na požadovanej úrovni, v spojitosti s jeho prístupom k pracovným povinnostiam bolo zaznamenané niekoľko vyššie uvedených negatívnych poznatkov. Aktívne sa však zapájal do výkonu činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného – výkon oddielovej služby. Svojím prístupom k výkonu predmetných činností si vytvoril podmienky na opakované udelenie disciplinárnej odmeny. V rámci skupinových foriem zaobchádzania bol členom terapeutickej skupiny, v rámci ktorej bol aktívny a kooperatívny. Počas výkonu trestu v ústave Želiezovce bol trikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemal. V ústave bolo konštatované, že stanovené ciele v rozšírenom programe zaobchádzania čiastočne plnil. Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 19.09.2023 vedeného pod spisovou značkou 4Nt/67/2023 bol odsúdený preradený na ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Počas umiestnenia v ústave Hrnčiarovce nad Parnou je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Osobnú a kolektívnu hygienu i ústrojovú disciplínu dodržiava, dbá o svoj zovňajšok. V osobných veciach si udržiava náležitý poriadok. Z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Doposiaľ bol v tunajšom ústave dvakrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Za celý výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody bol päťkrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 19.02.2025 mimoriadnym povolením návštevy za plnenie pracovných povinností. Disciplinárny trest nemá vykázaný. Počas výkonu trestu v tunajšom ústave neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, čítaním dostupnej literatúry, počúvaním rozhlasových relácií a hraním spoločenských hier. Do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája. Bol členom stolnotenisového a športovo-kombinovaného krúžku. Voľný čas využíva v rámci svojich možností a záujmov zmysluplne. Odsúdený je pracovne zaraďovaný podľa potrieb ústavu na pracoviskách mimo ústav s dohľadom. Od 15.02.2024 bol zaradený na pracovisku mimo ústavu s dohľadom Replast, vyradený bol z dôvodu ukončenia pracoviska. Svojím prístupom k pracovným povinnostiam si na pracovisku vytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny. Aktuálne je od 18.02.2025 zaradený na pracovisku mimo ústavu s dohľadom LES KORP, kde si opäť vytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny. Podľa potreby a určenia je zapájaný do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, bez negatívnych poznatkov. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine. Otec: C. B., matka: D. B., E. A.. Má dvoch súrodencov. Po absolvovaní základnej školy ďalej vo vzdelávaní pokračoval na strednom odbornom učilišti v odbore maliar natierač, štúdium však nedokončil, má ukončené iba základné vzdelanie. Doposiaľ vystriedal viacero zamestnaní, spočiatku pracoval iba neoficiálne v oblasti stavebníctva, následne sa zamestnal vo výrobnom závode Hansol ako operátor výroby, neskôr pracoval prostredníctvom pracovnej agentúry ako skladník a operátor výroby pre rôzne spoločnosti. Pred výkonom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, privyrábal si iba prostredníctvom príležitostných brigád ako manuálny pracovník v oblasti stavebníctva. Menovaný je slobodný, s bývalou družkou F. G. má maloletú dcéru A. B., vyživovaciu povinnosť si nahlásil a počas pracovného zaradenia riadne plní. Kontakt udržiava všetkými dostupnými formami najmä s rodičmi, bratom, synovcom, bývalou družkou a dcérou. Pred výkonom trestu býval s bývalou družkou a dcérou na adrese Coburgova 60/C, Trnava. Po prepustení z výkonu trestu plánuje ísť bývať k matke na adresu H. X, I. F. A.. V zaobchádzaní s odsúdeným sa využíva podporný spôsob zaobchádzania s následnou primeranou kontrolou plnenia si povinností. Odsúdený je vedený k zodpovednému správaniu aj vo

vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti a poukazovaním na možnú trestnoprávnu zodpovednosť v prípade jej neplnenia. Týmto spôsobom je vedený k preberaniu zodpovednosti za seba, svoj život a celkovému osobnostnému dozrievaniu. V zaobchádzaní sa dbá na to, aby nepodliehal pohodlnosti a povrchnosti, ale aby sa naučil, že vlastným pričinením a dlhodobou trvalou snahou sa môže posunúť prosociálnym smerom. K trestnej činnosti je formálne kritický, pri hlbšej analýze trestnej činnosti má tendenciu ju bagatelizovať a nie je schopný analyzovať a identifikovať okolnosti, ktoré ho viedli k jej páchaniu. Možno konštatovať, že stanovené ciele v rozšírenom programe zaobchádzania plní čiastočne. Resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ústavu odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť a v prípade jeho podmiennečného prepustenia sa odporúča probačný dohľad.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený. Odsúdený má vykázané disciplinárne tresty iba počas výkonu väzby, tie sú zahladené. Počas výkonu aktuálneho trestu disciplinárne tresty nemá vykázané. Disciplinárne previnenia boli zo dňa 21.2.2018 – pokarhanie, 27.4.2018 – umiestnenie do samoväzby na dva dni, 13.9.2018 – umiestnenie do uzavretého oddielu v mimo pracovnom čase na tri dni, 15.1.2019 – celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 10 dní, 13.6.2019 - celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 5 dní, 13.6.2019 - celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 4 dni, 1.11.2019 - celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 6 dní, 12.8.2020 – prepadnutie vecí.

Z odpisu registra trestov odsúdeného súd zistil, že má celkovo 8 záznamov, pričom sa jedná o rôznorodú trestnú činnosť.

Podľa čestného vyhlásenia J. K. zo dňa 25.06.2025 bude odsúdený po výkone trestu pracovať u neho vo firme ako pomocný pracovník a vodič.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že v danom prípade nie sú splnené všetky podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného a navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanej žiadosti trvá. Ľutuje trestný čin, ktorý spáchal a trest, ktorý vykonáva, ho do budúcnosti ponaučil. Po prepustení z výkonu trestu bude viesť riadny a usporiadaný život, bude sa venovať dcére a rodine. Pri výsluchu uviedol, že v prípade podmiennečného prepustenia by býval u rodičov na adrese: I. F. A., H. X a má vybavenú prácu u p. J. K.. Robil by závozníka.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok: (i) vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu; (ii) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie; (iii) od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život.

Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody a ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu nie je splnená.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený nespĺnil ani prvú materiálnu podmienku, keďže odsúdený polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody podľa názoru súdu nepreukázal. Odsúdený už predtým bol vo výkone trestu odňatia slobody, teda podmienky v rámci ÚVTOS pozná. V prípade prvej materiálnej podmienky súd konštatuje, že správanie odsúdeného, ktorý už bol opakovane súdne trestaný a už bol vo výkone nepodmiennečného trestu odňatia slobody, je potrebné hodnotiť prísnejšie oproti správaniu odsúdeného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Odsúdený napriek tomu, že predtým už vykonal nepodmiennečný trest odňatia slobody, sa (opäť) dostal do výkonu trestu odňatia slobody, a je teda zrejmé, že predchádzajúci trest nenaplnil dostatočne svoj účel, a preto je potrebné obzvlášť posúdiť, či odsúdený počas súčasného výkonu trestu naozaj svojim správaním preukázal polepšenie. Tu súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni a bolo u neho zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov (opakovane nadväzoval nepovolené kontakty počas eskorty, ako aj v čakacej miestnosti Okresného súdu a po vynesení rozsudku verbálne napádal členov senátu) a v ústave Želiezovce jeho správanie a vystupovanie taktiež spočiatku nebolo na požadovanej úrovni, bolo u neho zaznamenaných viacero negatívnych poznatkov (počas vyšetrenia sa správal drzo a arogantne voči zdravotníckemu personálu, opakovane sa nevenoval dostatočne pridelenej práci a riadne nevyužíval fond pracovného času, snažil sa prevziať si stravnú dávku, ktorá mu nebola priznaná a prechovával nepovolený predmet). V priebehu aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane dopustil disciplinárnych previnení, za čo mu boli uložené disciplinárne tresty od pokarhania až po najprísnejší disciplinárny trest a to celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu. Jeho správanie sa podľa hodnotenia riaditeľa ÚVTOS stabilizovalo až vplyvom pedagogického a režimového pôsobenia na odsúdeného. Aktuálne je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, celkovo bol päťkrát disciplinárne odmenený, do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája

a pracovne je zaraďovaný podľa potrieb ústavu. Záver hodnotenia odsúdeného vyznieva síce pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený nakoniec adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti nepresvedčil súd, že u neho prebehla vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii, keďže k spáchanej trestnej činnosti je formálne kritický a pri hlbšej analýze trestnej činnosti má tendenciu ju bagatelizovať a nie je schopný analyzovať a identifikovať okolnosti, ktoré ho viedli k jej spáchaniu. Podľa názoru súdu tak u odsúdeného k polepšeniu nedošlo, pretože súd skúma a hodnotí celý priebeh výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného a odsúdený aktuálne iba dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa. Zo strany odsúdeného aktuálne ide len o formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho polepšenia tak, ako ho má na mysli citované ustanovenie zákona. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody je možné konštatovať, že táto zákonná materiálna podmienka nie je u odsúdeného splnená.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

K druhej materiálnej podmienke súd uvádza, že ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody žiadne polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je základnou zložkou vyvedenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že od odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti, pokiaľ nemožno konštatovať jeho polepšenie sa už počas výkonu trestu.

Ďalej súd uvádza, že materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2018, sp. zn. 9T/1/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.09.2018, sp. zn. 6To/65/2018 za zločin lúpeže a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017, sp. zn. 0T/51/2017 za prečin nebezpečného vyhrážania. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že má okrem uvedených záznamov aj ďalších 6 odsúdení za rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdenému už boli v minulosti uložené aj podmiennečné tresty odňatia slobody, v skúšobnej dobe ktorých sa osvedčil, ale jeden výkon trestu mu bol aj nariadený s tým, že ho nevykonal z dôvodu zániku trestnosti činu a tiež mu bol v minulosti uložený aj trest nepodmiennečný. Odsúdený sa napriek predchádzajúcim odsúdeniam trestnej činnosti teda naďalej dopúšťal, o čom svedčí ďalšia trestná činnosť, vrátane trestnej činnosti, za ktorú v súčasnosti vykonáva trest.

Resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy (podľa hodnotenia ústavu).

Pokiaľ ide o sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, podľa názoru súdu tieto sú zjavné. V tomto prípade recidíva odsúdeného (8 odsúdení v odpise registra trestov) nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce trestné stíhania, odsúdenia ani uložené tresty na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní trestnej

činnosti. Skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, najmä početnosť a recidíva pri páchaní trestnej činnosti svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného.

Správania odsúdeného v minulosti a jeho terajší postoj k trestnej činnosti neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho novej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Takéto očakávanie je u odsúdeného podľa názoru súdu nereálne, pretože odsúdený už mal v minulosti šancu v podobe mierneho potrestania formou alternatívnych trestov preukázať, že vie viesť riadny život, túto možnosť nevyužil, opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený.

Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania, nemali na odsúdeného žiadny pozitívny vplyv. Ani podmienené prepustenie v minulosti odsúdený nevyužil na nápravu a nevedol riadny život. Súd je toho názoru, že odsúdený ako recidivista, spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania trestnej činnosti.

Obavu z páchania trestnej činnosti nezmiernuje ani príslub zamestnania, nakoľko ani jeho predchádzajúce zamestnania ho v minulosti neodradili od opakovaného páchania trestnej činnosti a preto táto obava nie je v súčasnosti eliminovaná.

Pri porovnaní správania odsúdeného na slobode, s jeho správaním v ústave na výkon trestu, má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.